

عنوان مقاله:

کاهش آسیب پذیری شهرها در برابر سوانح با رویکرد مدیریت بحران

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و توسعه پایدار شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

رحیم غلامحسینی - فوق لیسانس جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه زنجان

محسن احدنژادروشتی - استادیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه زنجان

خلاصه مقاله:

شهر و زندگی در آن در کنار آسایش و رفاهی که برای ساکنان خود به ارمغان آورده در درون و برون خود خطرات (با منشأ طبیعی، انسانی) فراوانی را نیز به همراه دارد و بلایای طبیعی نظیر زلزله، آتشفشان، سیل و حوادث طبیعی مشابه پدیده هایی هستند که همیشه زندگی انسان را از آغاز حیات بشری به ناپودی کشانده است، در مناطق شهری اثرات زیان بار معمول در اثر وقوع سوانح طبیعی شامل تلفیقی از ویرانی های کالبدی و اخلاص عملکرد عناصر شهری است. ویرانی سازه ها و ساختمان های مسکونی، شبکه ی راه ها و دسترسی ها مثل پل ها و جاده های ارتباطی، تأسیسات زیر بنایی مانند آب، نیروگاه ها، خطوط ارتباطی تلفن، برق، لوله کشی، آب، گاز و ... از آن جمله هستند. با توجه به ماهیت غیر مترقبه بودن، غالب حوادث طبیعی و لزوم اتخاذ سریع و صحیح تصمیم ها و اجرای عملیات، مبانی نظری و بنیادی، دانشی تحت عنوان مدیریت بحران پدید آمده است. رویکرد حاکم بر این پژوهش توصیفی- تحلیلی، می باشد. یافته ها نشان می دهد یکی از مهم ترین عوامل موثر در افزایش و یا کاهش میزان خسارات و تعداد تلفات انسانی در هنگام بروز بلایای طبیعی، وجود یا عدم وجود سیستم مدیریت بحران کارا است. الگوی برنامه ریزی در مدیریت بحرا نهایی ناشی از بلایای طبیعی داشتن یک برنامه عملیاتی دقیق برای انواع بحران هایی که در حوزه فعالیت شما روی می دهد، به همراه وجود گروه های ماهر استراتژیکی و تاکتیکی می تواند وضعیت ناهنجار پس از بحران را به کلی تغییر دهد

کلمات کلیدی:

بحران ، مدیریت بحران ، مخاطرات طبیعی ، آسیب پذیری شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/273840>

